

χαμέρπειαν σκέψων και διαφθοράν τῆς ψυχῆς. Ἡ γλώσσα τοῦ μεγάλου και τοῦ χωρικοῦ εἶνε ἡ αὐτή· ὁ χαιρετισμὸς ὁ αὐτός· αἱ φιλοφρονήσεις, αἱ συνήθειαι, τὰ ἔθιμα εἶνε τὰ αὐτά. Ὅσον ἡ πίστις και ἡ γενναϊότης τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς τοὺς ξένους εἶνε ἀνευ ὁρίων, τοσοῦτον ἡ ἐκδίκησις αὐτοῦ εἶνε τρομερὰ, ὅταν προδίδηται. Ἐχὼν θάρος ἡρωϊκόν, ὑπομονὴν ἐν πᾶσι τοῖς δεινοῖς, ἀδύνατος νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὴν δυστυχίαν, πρέπει ἡ νὰ δαμάζῃ ἡ νὰ κατακόπτηται. Ἐχει ὀλίγον πνεῦμα, ἀλλὰ τὰ ἐξημμένα πάθη ἀντικαθιστῶσι τὸ φῶς ἐκεῖνο, ὅπερ προέρχεται ἐκ τῆς λεπτότητος και τῶν πολλῶν ιδεῶν. Ἰσπανὸς ὅστις διέρχεται τὴν ἡμέραν χωρὶς ὁμιλίας, ὅστις οὐδὲν εἶδεν, ὅστις δὲν φροντίζει ἂν μὴ εἶδε μηδὲν, ὅστις οὐδὲν ἀνέγνω, οὐδεμίαν σύγκρισιν ἐποίησατο, θὰ εὖρῃ ἐν τῷ μεγαλείῳ τῶν ἀποφάσεών του τὸ ἀναγκαῖον καταφύγιον ἐπελευθέρσεως τῆς δυστυχίας.

ΤΥΓΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Ἐπειδὴ ὑπάρχουσι τινες τυττελλόμενοι ν' ἀναγνωρίσωσι τοὺς γόνεῖς των, καθὼ πένητας ἢ εὐτελῶς βιούοντας, διὰ τοῦτο δημοσιεύομεν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τέλτσον.

Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὦν ἀπλὸς χωρικός και κάπως ὁμοιάζων τοὺς σήμερον ὅφ' ἡμῶν καλουμένους «Φίλους», προσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ υἱὸς του διέμενε και ἠρώτησεν ἂν ὁ Ἰω. Τέλτσον ἦν οἰκαδὲς· ἀλλ' ὁ ὑπῆρθε ὀργισθεὶς ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἀναιδέα αὐτοῦ, τὸν ἐδίωξεν· ἀλλ' οὐχ ἥττον ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀκούσας, ἔσωθεν τὴν πατρῴαν φωνὴν ἀντὶ, ἐποφελούμενος ἐκ τῆς παρουσιασθείσης αὐτῷ εὐκαιρίας, νὰ ἐξέλθῃ και εἰσαγαγῇ τὸν πατέρα του ἰδιαιτέρως, ἔτρεξεν ἐξω κραυγάζων ἐνώπιον τῶν ἐκπλαγέντων ὑπηρετῶν του, «Εἶναι ὁ ἀγαπητὸς μου πατὴρ» και γονυπετήσας ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἠτήσατο τὴν εὐλογίαν του.

ΦΕΡΕ ΕΝ ΜΕΙΛΙΑΜΑ

Πότερον προτιμᾷς, νὰ μειδιάς καθιστῶν ἄλλους εὐδαίμονας ἢ νὰ σκυθρωπάζῃς και πάντες οἱ περὶ σὲ ν' ἀδημονῶσι; Δύνασαι νὰ ζῇς τόσον τερπνῶς ὥς νὰ ἐτύγχανες ἐν μέσῳ ὡραίων ἀνθῶν και κελαδούντων πτηνῶν, ὅσον και ἀηδῶς ὥς νὰ ἦσο ἐπὶ τῆς ἰλῦος πέριξ ὁμίχλης και βατράχων. Ἐὰν δεῖξῃς χαρίεν πρόσωπον και εὐμενὴ καρδίαν, λέγων συνάμα λόγους γλυκεῖς προξενεῖς εὐδαιμονίαν ἀνυπολόγιστον, τούναντίον ὅμως διὰ βλοσυρῶν βλεμμάτων, σκληρῶν λόγων, και χαρακτῆρος ὀργίλου, καθιστᾷς ἀνυποφόρος πολλοὺς δυστυχεῖς. Πότερον λοιπὸν θέλεις πράξει; Βεβαίως τὸ νὰ ἔχῃς ἱλαρὸν πρόσωπον, ν' ἀκτινοβολῇ ἡ χαρὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ἡ δὲ ἀγάπη νὰ κάμπῃ ἐπὶ τοῦ προσώπου σου. Ἡ ἐξ ἀγαθοεργίας και εὐαρεσκείας ἀπορρέουσα εὐχαριστία εἶναι ἡ μεγαλύτερα πατῶν, και ταύτην δύναται τις νὰ αἰσθανθῇ

ὅταν νυκτὶ ἀναπαύηται τὴν πρωῒαν, ἐγείρηται και τὴν ἡμέραν, ἐνασχολῇται εἰς τὰ ἡμερήσια ἔργα του.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΑ ΑΛΛ' ΟΥ ΔΙΑΔΟΜΕΝΑ

Τέκνα, συγγενεῖς, φίλοι, τιμαί, οἰκίαι, γαῖαι, χαρίσματα, τ' ἀγαθὰ τῆς οὐσεως και τῆς τύχης και αὐτῆς προσέτι τῆς χάριτος, ταῦτα πάντα ἀπλῶς και μόνον δανείζονται εἰς ἡμᾶς, δυστυχῆμα δὲ εἶναι νὰ φανταζώμεθα, ὅτι ταῦτα αἰδονται, ὅφ' ὃ και ταραττόμεθα ὅταν τὸ δάνειον ἐξοφλῇται. Ἀπλὸι ὑπῆρθε γινόμενοι θεωροῦμεν ἑαυτοὺς δεσποτάς λησμονούντες, ὅτι ἐκάστῳ ἡμῶν ποτὲ ῥήθησεται· «Δός λόγον τῆς ὑπηρεσίας σου, καθότι ἐνδεχόμενον νὰ παυθῇς τῆς θέσεως τοῦ ὑπηρετοῦ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Γ'.

Πῶς ἐγείναι τὰ ἄνθη.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε τὰ ἄνθη, θὰ ἐπιθυμῇτε βεβαίως νὰ μάθητε και ὅσα εἶναι δυνατόν γὰρ ἡξυρῇτε περὶ αὐτῶν· ἀπαράλλακτα ὅπως ἐπιθυμοῦμεν νὰ μαθάνωμεν και διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶμεν· ὅπως ἐπίσης φροντίζομεν νὰ μαθάνωμεν ὅτι εἶναι δυνατόν και διὰ τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους μας. Οὕτω λοιπὸν και σεις, ἐὰν ἀγαπᾶτε τὰ ἄνθη, ὥς προεῖπον, θὰ εὐχαριστήσθε νὰ μάθητε ὅτι ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ περὶ αὐτῶν.

Πηγαίνετε εἰς τὸν κήπον και βλέπετε μετὰ τῶν ὁλων ἐκεῖ τῶν ἀνθῶν μέγα τι ἄνθος. Κυττάξετε το και ἰδέτε πόσα κόκκινα φύλλα ὑπάρχουσιν εἰς αὐτὸ ἡνωμένα. Ἀλλὰ πῶς εὐρέθη τὸ ἄνθος ἐκεῖνο ἐκεῖ; Αὐτὸ εἶναι ἀπλούστατον πρᾶγμα—θὰ μοῦ εἰπῇτε ἴσως, ἐφύτρωσε και ἤρξησε. Τὴν ἰδέαν ταύτην τῶν παιδιῶν ἔχουσι και πολλοὶ ἡλικιωμένοι ἄνθρωποι. Ἀλλὰ τι εἶναι αὐξήσις; Γνωρίζετε πῶς ἐν ἄνθος αὐξάνει, ἐγὼ θὰ σᾶς εἰπῶ τώρα περὶ τοῦτου.

Αὐτὸ τὸ ρόdon ἡτό ποτε εἰς μικρὸν κάλυξ (μπούκι), ὅπως βλέπετε ἐδῶ. Δὲν φαίνεται διόλου ὡς ρόdon. Ἦτο ἐν μικρὸν πράσινον πρᾶγμα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ διόλου κόκκινον εἰς αὐτό. Ποτὲ δὲν ἤθελε φαίνεται, ὅτι ἤθελε γίνεαι ρόdon, ἐὰν δὲν εἴχατε ἰδεῖ πρότερον, κάλυκας νὰ γίνονται ρόδα.

Ὁ μικρὸς κάλυξ τοῦ ρόdon αὐξάνει ὁλον ἐν καθ' ἐκάστην. Ἐπειτα ἀρχίζει ν' ἀνοίγῃ, ὅπως εἰκονίζεται ἐδῶ, και μετ' ὀλίγον βλέπετε τὰ κόκκινα φύλλα τοῦ ἄνθος, ἀλλ' ἐντελῶς συνεπτυγμένα. Κατόπιν ἀπλῶναι

